

ind paa at drøfte, hvilke Forholdsregler man overhovedet skulde tage over for Prostitutionen. Det var vort Synspunkt for det Forslag, vi den Gang tillod os at fremsætte som Vædringsforslag til det Forslag, der var stillet af et relativt Flertal i Udvalget. Den Gang fristede vort Forslag jo den sørgelige Skæbne, at det kun fik et, tilmed temmelig lille Mindretal for sig, og ærede Medlemmer ville derfor let kunne forstaa, at vi ikke have ønsket at opstille det igen til 3dje Behandling. Vi troede ikke, at der var synderlig Udsigt til, at det vil gaa et saadant Forslag bedre nu ved 3dje Behandling, end det gik det ved 2den Behandling, og vi have derfor slet ikke stillet noget Forslag og overladt til Flertallet at fremsætte sit Forslag.

Over for de Vædringer, der nu ere fremsatte fra et Flertals Side, kan jeg i alt væsentlig henholde mig til den Kritik, der er fremsat af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkrets. Jeg tror, den er i alt væsentlig rigtig og rammende. Kun kan jeg ikke tilbageholde en Bemærkning. Det forekommer mig, at der var noget af en Modsigelse i det ærede Medlems Opfattelse af de foreliggende Vædringsforslag, idet det ærede Medlem begyndte med at gaa ud fra, at det var et meget rigoristisk Forslag, der her foreligger, at det indeholder Straffebestemmelser af en saadan Haardhed og Forsølgelseslyge o. s. v., at man maatte tilbage til de berømte puritaniske Statssamfundovre i Nord-Amerika for et Par Hundrede Aar siden for at finde et Sidestykke dertil, og selv derovre var det i alt Fald mere retfærdigt. Men det ærede Medlem endte med at opfatte Forslaget som et Næringsfrihedsforslag, om jeg maa udtrykke mig saaledes, at idet Ordet „Næringsvej“ var sat i Stedet for „Erhverv“, var derved i Virkeligheden Utugtserhvervet givet frit, naar blot det ikke blev det eneste Erhverv eller ikke blev Hovederhverv. Saaledes syntes jeg, at det ærede Medlem talte i en dobbelt Retning. Jeg mener nu, at det er aldeles undskyldeligt, at det ærede Medlem kom til at udtale sig saaledes, for jeg staar selv væsentlig ligesaaen over for dette Forslag. Jeg staar noget uforstaaende over for det. Jeg ved ikke — jeg er ikke tilstrækkelig Jurist i saa Henseende; men Tingets Jurister ville maasse helere os mere i saa Henseende — jeg er ikke tilstrækkelig klar over, hvilken Forstel der er paa Næringsvej eller Erhverv. Jeg er derfor heller ikke klar over den Rættvidde, Flertallets Forslag faar. Jeg hørte meget opmærksomt paa den ærede Ordførers Foredrag, i hvilket

han motiverede Vædringerne; men det var mig ikke muligt af den ærede Ordførers Foredrag, at komme til en klar Opfattelse af, hvorledes Flertallet selv har opfattet det. Om Flertallet mener, at der er Forstel paa Erhverv eller Næringsvej, eller om det er synonyme Begreber. Det stiller jo Mindretallet noget vanskeligt over for Spørgsmaalet om, hvorledes man skal stille sig til disse Vædringer, thi i det Øjeblik, at Næringsvej opfattes, saaledes som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkrets til sidst kom ind paa at mene, saa falder dette Vædringsforslag jo væsentlig sammen med det Forslag, som jeg og det ærede Medlem for Middelfart (Henning Jensen) havde stillet til 2den Behandling, idet det jo nemlig saa væsentlig gaar ud paa at opheve § 180 og hæve den Politikontrol, der hidtil har bestaaet dermed og altsaa kun ramme selve dette, naar man ligesom læser Borgerbrev paa Utugt, og da jeg ikke antager, der er synderlig mange, der ville indlade sig herpaa, saa ville de Straffebestemmelser, som her er Tale om, jo ikke komme til at omfatte synderlig mange. Tilgædes vil jo derved meget af Braadden være taget af den ny Redaktion af § 182. Jeg skal ikke nægte, at jeg er noget spændt paa at høre den højtærede Justitsministers Fortolkning af dette Udtryk, da det i ethvert Tilfælde for min Afstemning vil have en Del Betydning at høre, hvorledes man i den juridiske Verden, hvorledes man altsaa ved Domstolene vil fortolke disse Udtryk, da hele Lovens Karakter bliver en anden derved.

Imidlertid er der jo her et andet rent praktisk Spørgsmaal, der foreligger. Det er nemlig Spørgsmaalet, om dette Forslag skal sendes over til Landstinget, eller det ikke skal sendes over til Landstinget; med andre Ord om man vil saa denne Sag ihjel nu, i alt Fald for denne Samling, bringe den ud af Debat, eller om man skal søge at saa det andet Ting til at udtale sig om sin Stilling dertil, og der kan jeg ikke andet end noget beklage, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkrets, forekommer det mig, kom til en noget rigoristisk Slutning. Det gør mig ondt, at det ærede Medlem kunde næmne at anbefale at stemme imod dette Forslags Oversendelse til Landstinget. Jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem kan føle sig fristet dertil, men vi føle os sikkert alle sammen jævnligen fristede til at stemme imod et eller andet Forslags Oversendelse til Landstinget, men vi gøre det alligevel af rent praktiske Grunde. Jeg kunde derfor ønske at høre, om det ærede Medlem fastholder dette Standpunkt, og om han i det